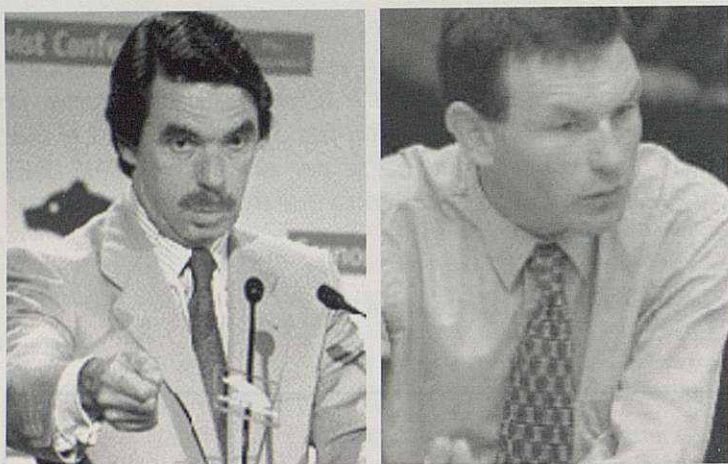

DES DEL MEU PORTAL

Quedar-se sols

En el Parlament basc s'ha votat favorablement la proposta de la Comissió d'Autogovern que insta a l'executiu de Madrid a que en el termini de dos mesos transfereixi les 37 competències pendents, previstes a l'Estatut i reconegudes com a pròpies per tots els grups del Parlament autonòmic, PP inclòs. En cas contrari, aquestes competències seran assumides unilateralment pel govern de Vitòria prescindint de Madrid.

Aquest plantejament que ha posat tan inquiet al govern central té una justificació política evident. Si l'Estatut de Gernika preveu la transferència d'aquestes competències no és raonable que des de la prepotència de la majoria absoluta, el govern de l'Estat no ho faci.

Quan entendran Aznar i Ibarretxe que la societat vol que s'asseguin a parlar?

A Catalunya la Generalitat ja fa vint anys que va assumint competències per la via de fet sense esperar que Madrid les cedeixi, i això no ha provocat cap cataclisme en les relacions institucionals entre les dues administracions. Què passa doncs al País Basc? La resposta és senzilla. A diferència de Catalunya, Euskadi té Concert Econòmic i per tant les competències que assumeixi tindran immediatament la seva corresponent dotació pressupostària, i a més en la quantia que els propis bascos decideixin, en detriment de les arques de l'Estat. Nosaltres, aquí, assumim competències per pròpia iniciativa, però Madrid no ens dóna els diners necessaris per exercir-les i per tant moltes vegades queden mig buides de

contingut mentre el nostre dèficit pressupostari va augmentant escandalosament.

És una màxima coneguda la de que qui té els diners té el poder, i això és el que realment preocupa al govern de Madrid, que amb la seva visió uniformadora de l'Estat voldria trobar el fonament jurídic que justifiqués la derogació del Concert basc.

Mentrestant el PP es va quedant sol amb la seva arrogància i la seva intransigència. Ja fa temps que els aliats del PNB es van convertir en els enemics a combatre; amb el PSOE de Rodríguez Zapatero es llencen acusacions dia sí dia també; els sindicats estan criminalitzats, sobretot després de la vaga general del passat 20 de juny; amb CiU la distància cada cop és més llarga, i no sembla que Artur Mas estigui per la labor d'escurçar-la, al menys abans de les eleccions autonòmiques; amb la jerarquia eclesial espanyola estan a la grenya. I per acabar-ho d'adobar, en política exterior difícilment es podrien tenir més fracassos: ja fa nou mesos que el Marroc va retirar el seu ambaixador, i ara s'ha produït el lamentable espectacle de l'illot del Perejil, amb reconquesta espanyola inclosa; el Regne Unit ens tanca la porta als nassos en el tema de Gibraltar després d'haver escenificat un cop més la seva pretesa voluntat negociadora, i van...; els sis mesos de presidència de la UE no passaran precisament als annals de la història. Finalment el senyor Aznar s'ha adonat que tenia un govern en crisi, i l'ha intentat maquillar per tal d'aparentar una simple crisi de govern que ha ventilat canviant vuit ministres de cop. Però Pilar del Castillo encara continua, com a ministra i com a presidenta del Patronat de l'Arxiu de Salamanca, per deixar ben clar que els documents robats per les tropes franquistes a institucions catalanes al final de la guerra civil no pensa tornar-los als seus legítims propietaris adduint una pretesa unitat documental. Ara ens podríem preguntar també si aquesta mateixa unitat documental podria servir per justificar el trasllat del famosíssim Gernika des del *Centro de Arte Reina Sofía* de Madrid al Museu Picasso de Barcelona. Però no cal, ja sabem la resposta.

Joaquim Brustenga i Etxauri

Llegiu ronçana